

Sygn. akt VI Gz 262/13

POSTANOWIENIE

Dnia 27 września 2013 r.

Sąd Okręgowy w Rzeszowie VI Wydział Gospodarczy

w następującym składzie:

Przewodniczący: **SSO Beata Hass-Kloc**

Protokolant: asyst. sędz. G. K.

po rozpoznaniu w dniu 27 września 2013 r. w Rzeszowie

na posiedzeniu niejawnym

sprawy z powództwa **A.M. TRANS A. D., (...) Spółka jawna w M.**

przeciwko **M. J., prowadzącemu działalność gospodarczą pod nazwą (...) M. J.**

o zapłatę

na skutek zażalenia pozwanego na postanowienie Sądu Rejonowego w Przemysłu Wydziału V Gospodarczy z dnia 9 lipca 2013 r., sygn. akt V GC 224/13 upr w przedmiocie odrzucenia sprzeciwu od nakazu zapłaty

postanawia:

uchylić zaskarżone postanowienie i przekazać sprawę Sądowi Rejonowemu w Przemysłu V Wydziałowi Gospodarczego do ponownego rozpoznania pozostawiając temu sądowi rozstrzygnięcie w przedmiocie kosztów postępowania zażaleniowego.

UZASADNIENIE

Zaskarżonym postanowieniem z dnia 15 lipca 2013 r. Sąd Rejonowy w Przemysłu V Wydział Gospodarczy odrzucił sprzeciw pozwanego od nakazu zapłaty z dnia 8 listopada 2012 r., V GNc 224/13 upr.

W uzasadnieniu powyższego orzeczenia Sąd I Instancji wskazał, że w sprawie wydał w postępowaniu upominawczym nakaz zapłaty, który został skutecznie doręczony pozwanemu M. J. na adres ul. (...), (...)-(...) P.. Powołując się na przepisy art. 139 § 3 k.p.c., 133 § 2a k.p.c., 126 § 2 k.p.c. oraz orzeczenia Sądu Najwyższego z dnia 14 lutego 2000 r.

(II CKN 1152/99) i 11 stycznia 2006 r. (III CZP 119/05), stwierdził, że obowiązek oznaczenia w pierwszym piśmie procesowym w sprawie miejsca zamieszkania lub siedziby strony, w odniesieniu do przedsiębiorców wpisanych do rejestru sądowego oznacza powinność wskazania adresu podanego w rejestrze. Zdaniem Sądu nakaz zapłaty z dnia 8 listopada 2012 r. został prawidłowo doręczony na adres pozwanego wskazany w Centralnej Ewidencji i (...) z godnie z art. 139 § 1 i 3 k.p.c. w zw. z art. 133 § 2a k.p.c. Pozwany bowiem pod wymienionym wyżej adresem prowadzi działalność gospodarczą i adres ten wskazał w rejestrze jako adres do doręczeń.

Pismem z dnia 26 sierpnia 2013 r. pozwany wniósł zażalenie na powyższe postanowienie zaskarżając go w całości oraz domagając się jego uchylenia i przekazania sprawy Sądowi Rejonowemu oraz zasądzenia kosztów postępowania.

W uzasadnieniu zażalenia pozwany stwierdził, że nie można zgodzić się ze stanowiskiem Sądu I instancji wyrażonym w zaskarżonym postanowieniu. Pozwany bowiem jest osobą fizyczną, a zatem doręczanie przesyłki poprzez awizowanie może nastąpić jedynie w miejscu zamieszkania. Dodał, że w (...) wskazany jest jego aktualny adres zamieszkania, tj. S., ul. (...). Ewidencja (...) i (...) nie uwidacznia go w ogólnie dostępnej bazie ze względu na ochronę danych osobowych. Skarżący wskazał nadto, że w załącznikach do pozwu widnieje adres zamieszkania, a zatem nie istniała przeszkoda, aby korespondencję sądową na adres ten doręczyć.

Sąd Okręgowy mając na uwadze powyższe, zważył co następuje:

Zażalenie zasługuje na uwzględnienie.

Na wstępie należy wskazać, że ustawa z dnia 19 grudnia 2008 r. o zmianie ustawy o swobodzie działalności gospodarczej oraz o zmianie niektórych innych ustaw (Dz. U. z 2009, Nr 18, poz. 97) wprowadziła zmiany w zakresie ewidencji działalności gospodarczej. Do dnia 1 lipca 2011 r. funkcjonowała ewidencja działalności gospodarczej, regulowana przez art. 7a-7i ustawy z dnia 19 listopada 1999 r. Prawo działalności gospodarczej. Była to przejściowa ewidencja działalności gospodarczej. Obecnie tj. od dnia 1 lipca 2011 r. została ona zastąpiona Centralną Ewidencją i Informacją o Działalności Gospodarczej ((...)). Zmiana ta pozbawiła organy gminy dotychczasowych kompetencji w zakresie ewidencjonowania działalności gospodarczej. Pozostały one jedynie właściwe w sprawach ewidencyjnych tych przedsiębiorców, którzy zakończyli wykonywanie działalności gospodarczej przed dniem 1 lipca 2011 r.

Przepis art. 25 ust. 1 ustawy o swobodzie działalności gospodarczej wskazuje dane (informacje), które są wpisywane do (...). Pośród nich wymieniono min. oznaczenie miejsca zamieszkania i adresu, adres do doręczeń przedsiębiorcy oraz adres, pod którym wykonywana jest działalność gospodarcza, a jeżeli przedsiębiorca wykonuje działalność poza miejscem zamieszkania – adres głównego miejsca wykonywania działalności i oddziału, jeżeli został utworzony. Na podstawie zaś art. 37 ust. 1 pkt. 1 w/w ustawy (...) udostępnia zawarte w niej dane i informacje zawarte w art. 25 ust. 1 ustawy, z wyjątkiem numeru PESEL, daty urodzenia oraz adresu zamieszkania, o ile nie jest on taki sam jak miejsce wykonywania działalności gospodarczej.

Zgodnie z ugruntowanym stanowiskiem doktryny oraz orzecznictwa jeżeli dana osoba prowadzi działalność w formie przedsiębiorstwa, które nie podlega rejestracji w Krajowym Rejestrze Sądowym, to przesyłki sądowe winny być jej zatem doręczane według zasad określonych w § 1 art. 133 k.p.c., a nie w jego § 2a, który dotyczy wyłącznie przedsiębiorców i wspólników spółek handlowych, wpisanych do rejestru sądowego. Pisma sądowe dla przedsiębiorców będących osobami fizycznymi doręcza się według zasad przewidzianych dla osoby fizycznej, a więc doręczenia - w myśl art. 135 § 1 k.p.c. - dokonuje się w mieszkaniu, miejscu pracy lub tam, gdzie się adresata zastanie. (por. wyrok Sądu Apelacyjnego w Poznaniu z dnia 19 grudnia 2012 r., I ACa 1046/12, LEX nr 1264383; uchwała Sądu Najwyższego z dnia 8 listopada 2006 r., III CZP 103/06, LEX nr 197687, OSP 2007/11/125; Żyżnowski Tadeusz. Komentarz do art. 133 Kodeksu postępowania cywilnego. [w:] Dolecki Henryk (red.), Wiśniewski Tadeusz (red.), Gromska-Szuster Irena, Jakubecki Andrzej, Klimkowicz Jan, Knoppek Krzysztof, Misiurek Grzegorz, Pogonowski Piotr, Zembrzusi Tadeusz, Żyżnowski Tadeusz. Kodeks postępowania cywilnego. Komentarz. Tom I. Artykuły 1-366. LEX, 2013).

Należy podkreślić, że prawidłowość doręczania pism procesowych to jeden z filarów gwarancji, że proces sądowy odbywa się z poszanowaniem jego elementarnych zasad (jawności, kontradyktoryjności). Za dokonanie i poprawność doręczeń odpowiedzialny jest sąd (zasada oficjalności doręczeń, z wyjątkiem art. 132 k.p.c.)

Przenosząc powyższe rozważania na grunt rozpoznawanej sprawy należy wskazać, że pozwany jest osobą fizyczną prowadzącą działalność gospodarczą. Obowiązkiem podmiotu inicjującego postępowanie w takiej sytuacji było w świetle art. 126 § 2 k.p.c., podanie w pierwszym piśmie procesowym jego adresu zamieszkania. W pozwie powód jako adres pozwanego podał

ul. (...) w P.. Z załączającego w aktach sprawy wydruku

z (...) (k. 73) oraz kserokopii dowodu osobistego (k. 33) i prawa jazdy

(k. 34) pozwanego wynika bezspornie, że powyższy adres nie jest jego adresem zamieszkania, lecz adresem do doręczeń ujawnionym w (...) oraz głównym miejscem wykonywania działalności gospodarczej.

Z pozwu ani też dołączonych do niego dokumentów nie wynikało czy podany przez powoda adres jest miejscem zamieszkania pozwanego. Dlatego też Sąd przed nadaniem sprawie biegu winien wezwać powoda o wyjaśnienie, czy wskazany przez niego adres pozwanego jest to adresem miejsca zamieszkania,

a jeżeli nie, to o podanie takiego adresu. Strona ma bowiem możliwość pozyskania informacji co do miejsca zamieszkania przeciwnika z innych systemów ewidencyjnych.

Zważywszy na powyższe Sąd Rejonowy w okolicznościach niniejszej sprawy skoro przed wydaniem nakazu zapłaty nie wezwał powoda

o wyjaśnienie, czy podany w pozwie adres jest adresem miejsca zamieszkania pozwanego, winien to uczynić z chwilą uzyskania informacji o zwrocie korespondencji skierowanej na sporny adres po dwukrotnej awizacji. Sąd I instancji powyższych wątpliwości co adresu nie usunął.

Reasumując z powołanych wyżej powodów brak było podstaw do przyjęcia, że odpis nakazu zapłaty z dnia 8 listopada 2012 r. został skutecznie doręczony pozwanemu, a co za tym idzie, aby uchybił on terminowi do wniesienia sprzeciwu od w/w nakazu zapłaty. W konsekwencji odrzucenie przez Sąd Rejonowy sprzeciwu od nakazu zapłaty było niezasadne. Dlatego też

- na podstawie art. 386 § 1 k.p.c. w zw. z art. 397 § 2 k.p.c. – zaskarżone postanowienie Sąd Okręgowy uchylił pozostawiając temu sądowi rozstrzygnięcie w przedmiocie kosztów postępowania zażaleniowego (art. 108 § 2 k.p.c.).

Zarządzenie

1. Odpis postanowienia wraz z uzasadnieniem doręczyć:

- pełnomocnikowi powoda,
- pełnomocnikowi powoda.

2. Po wykonaniu pkt. 1 (nadejściu zwrotnych potwierdzeń odbioru) akta sprawy zwrócić SR Sądowi Gospodarczemu w Przemyślu.